

CONGRESUL MONDIAL DE SOCIOLOGIE

Între 18 – 23 iulie 1994 s-au desfășurat la Bielefeld în Germania lucrările celui de-al XIII-lea Congres Mondial de Sociologie, organizat de Asociația Internațională de Sociologie.

Amploarea acestei manifestări științifice poate fi sugerată și prin câteva date: 5.000 de participanți din aproape toate țările lumii; 47 de comitete de cercetare, fiecare organizând câte 3 sesiuni pe zi; 7 grupuri de lucru; 6 grupuri tematice; 16 sesiuni ad-hoc; 8 sesiuni speciale ale organizațiilor afiliate, la care se adaugă sesiunile reprezentanților asociațiilor naționale pentru alegerea consiliului asociației internaționale și a conducerilor comitetelor de cercetare. De altfel, numai programul congresului și indicele participanților cu comunicări au umplut o carte format A4, însumând peste 500 de pagini.

Au mai fost organizate două sesiuni plenare și șase simpozioane pe teme actuale ale cercetării și reflecției sociologice: *Tradiție, modernitate, postmodernitate; Reconstrucția mediului local într-o lume globalistă; Migrații internaționale și comisii transnaționale; Metropole mondiale și populații locale; Moduri de reglare socială, schimburi ierarhice, solidaritate; Statul, cetățenii și protecția socială; Alternative în ascensiune și declinul puterilor hegemonice; Rolul mass-media; Etnicitate; Religie; Naționalitate; Restructurarea mișcărilor la baza societății; Putere, participare și alienare; Democrație, cetățenie și lupta pentru drepturi; Mișcări sociale și rețele; Mediu, tehnologie, putere; Dimensiuni umane ale schimbării ambientului mondial; Populație, mediu și mijloace de existență pe termen lung; Aproximarea de noi tehnologii și consecințe antrenate de aceasta; Producție, consum și stil de viață; Amenințări feministe la adresa teoriei sociologice; Noi provocări epistemologice; Schimbări sociale și adaptări ale cunoașterii sociologice; Amenințarea altor discipline.*

Deviza congresului a fost *Contested boundaries and shifting solidarities* (Contestarea frontierelor și deplasarea solidarităților). Un simptom interesant: sociologia constată prăbușirea frontierelor interdisciplinare și tendința de a se constitui domenii noi la intersecția între discipline care altădată păreau bine cantonate. Evoluția studiului sociologic pare să se producă pe axa: *fragmentare disciplinară – intersecții la frontiere – hibridare – constituirea de noi domenii cu tendință transdisciplinară.*

Participarea la simpozioane și la sesiunile comitetelor de cercetare relevă trei nuclee de polarizare a interesului sociologilor. Primul îl constituie *cercetarea comparativă* și apare favorizat de trei procese relativ recente: dezvoltarea cercetărilor comparative în Occident, mai ales în ultimii douăzeci de ani; prăbușirea focarelor de polarizare ideologică; apetența sociologilor din centrul

și estul Europei de a se integra în direcțiile de cercetare majore din sociologia contemporană. Al doilea se situează în *spațiul de impact politic* al cercetărilor sociologice și cuprinde atât secvențe regionale (Europa centrală și de est, Balcanii) cât și modele globaliste constituite, fie pe axa conceptuală centru-periferie, fie pe cea tradiționalism-modernism-postmodernism. În sfârșit, al treilea se concentrează pe *problematica metodologică*, căutând rafinarea studiului sociologic, pătrunderea în microcosmul relațiilor sociale pentru a oferi analizei o putere de penetrare mai mare. Mulți sociologi visează, astfel, recâștigarea cursei cu schimbările sociale, care, prin rapiditate și complexitate, slăbesc capacitatea euristică a unor concepte sociologice centrale. Printre acestea, cele de socializare sau cultură politică sunt primele vizate. Aceste trei nuclee de interes sunt, de altfel, legate între ele prin tendința actuală de a obține o consistență și aplicabilitate mai mari în cercetările sociologice. Această tendință are și o dimensiune organizațională – întărirea și creșterea autonomiei comitetelor de cercetare din cadrul Asociației Internaționale de Sociologie care par să fie, în acest moment, agenții „deplasării solidarităților” și, probabil, viitoare focare organizaționale transdisciplinare.

NICOLAE LOTREANU

A ȘASEA CONFERINȚĂ INTERNAȚIONALĂ A TERAPIEI FAMILIEI

Întâlnirea a avut loc în intervalul 20 – 24 august la Budapesta, purtând ca subtitlu: *Terapia familiei, la răscruce*, își găsește relevanța pentru comunitățile bulversate. *Poate terapia familiei să ne ajute să revitalizăm comunitățile noastre?* La această întrebare lansată în cadrul ceremoniei de deschidere președintele conferinței, domnul Csaba Ratay, speră că răspunsul este da.

În cadrul conferinței au fost dezbătute patru mari teme referitoare la: sărăcie, comunitate, spiritualitate, minoritate. Această ultimă temă este nouă și privește mai exact minoritățile din societățile aflate în tranziție.

În legătură cu această temă, Florence W. Kaslow (Florida Couples and Family Institute) a analizat dificultățile care apar într-o familie care emigrează. Emigrarea dintr-o țară în alta implică probleme ca: intrarea într-o societate foarte diferită de cea cunoscută; un potențial conflict între prima și a doua generație a familiei etnice minoritare și un conflict între a rămâne loial țării natale, valorilor spirituale ale acesteia sau asimilarea valorilor culturale, spirituale ale noii țări, toate acestea corelate cu gradul în care se dezvoltă sentimentul de străin și marginalizat.

S-a discutat apoi despre cum poate terapeutul să ajute un subiect dintr-o minoritate etnică să se înțeleagă mai mult pe sine, să devină flexibil înglobând vechile și noile valori spirituale.